CNS 63/2016

Dictamen en relació amb la consulta formulada per un Ajuntament sobre la cessió de les dades dels titulars de la llicència d'obertura d'un local destinat a "càmping" i les dates d'obertura o inici de l'activitat, a la Societat General d'Autors i Editors

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'un Ajuntament en el que es demana que l'Autoritat emeti un dictamen per valorar si la cessió de les dades dels titulars de la llicència d'obertura d'un local destinat a "càmping" i les dates d'obertura o inici de l'activitat, a la Societat General d'Autors i Editors pot suposar una vulneració de la legislació sobre protecció de dades.

En concret, exposa que la Societat General d'Autors i Editors (SGAE) ha sol·licitat a l'Ajuntament les dades dels titulars de la llicència d'obertura o d'inici d'activitat d'un local del municipi (...).

L'Agència Espanyola de Protecció de Dades (AEPD), per mitjà d'escrit que té entrada a aquesta Autoritat el 16 de novembre de 2016, posa en coneixement que l'Ajuntament ha efectuat aquesta consulta a l'AEPD i la tramet amb la finalitat que aquesta Autoritat emeti el dictamen corresponent, atès que l'Ajuntament es troba comprés dins l'àmbit d'actuació de l'Autoritat en els termes que es concreten en l'article 3 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Analitzada la consulta, que s'acompanya de la petició de l'SGAE a l'Ajuntament, i d'acord amb l'informe de l'Assessoria Jurídica emeto el dictamen següent:

I

(...)

II

En l'escrit, que l'SGAE ha enviat a l'Ajuntament, s'exposa que aquesta societat té atribuïda legalment la gestió dels drets d'autor derivats de la utilització en establiments públics d'obres musicals, audiovisuals i teatrals, mitjançant actuacions en directe o en l'ús d'aparells d'execució musical, receptors de televisió i vídeo i similars, segons estableixen els articles 147 i 150 del Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, pel que s'aprova el Text refós de la Llei de propietat intel·lectual (en endavant, LPI) i de les ordres del Ministeri de Cultura d'1 de juny de 1988 i 20 de febrer de 1995.

En compliment d'aquesta finalitat de gestió, concretament la de *"possibilitar la regularització i gestió eficaç de l'esmentat ús d'obres protegides en els referits locals",* que segons exposa el seu representant, acreditaria l'interès legítim de l'SGAE, i en exercici del dret d'accés i

informació que l'empara, es sol·licita a l'Ajuntament l'accés a les dades dels titulars del "Local VILA VILLAGE situat a CARRETERA C-35, KM 67. CAMPING", i a les dades relatives a l'obertura o l'inici de l'activitat. En aquesta petició, l'SGAE exposa que aquest accés no vulnera la normativa sobre protecció de dades atès que *"tant les persones jurídiques com els comerciants individuals queden fora de la protecció de la LOPD en la transmissió de les dades relatives a la titularitat de la seva activitat"* segons determina l'Agència de Proteccio de Dades en la seva resolució de 27 de febrer de 2001. Criteri, segons s'exposa, confirmat per la sentència de l'Audiència Nacional de 21 de juny de 2002 i per sentència del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 10 de Barcelona de 30 de setembre de 2008.

III

Cal fer avinent que la qüestió sotmesa a consulta per l'Ajuntament, coincideix substancialment amb altres consultes formulades a aquesta Autoritat per altres Ajuntaments, i que van ser resoltes a través dels Dictàmens 32/2011, 53/2013 i 57/2015, que es poden consultar al web www.apd.cat, i que resulten de plena aplicació en el supòsit que s'analitza.

Escau en primer lloc, valorar si l'LOPD és d'aplicació al cas que ens ocupa, atès que l'SGAE exposa en la seva sol·licitud que *"tant les persones jurídiques com els comerciants individuals queden fora de la protecció de la LOPD"*.

Tant la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (LOPD), com el Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la LOPD (en endavant, RLOPD), tenen per objecte protegir tota la informació sobre persones físiques identificades o identificables. En concret, l'article 2.2 del RLOPD preveu que el Reglament no és aplicable als tractaments de dades referides a persones jurídiques. Així, si la persona titular de l'establiment a què es refereix la consulta fos una persona jurídica, no seria d'aplicació l'LOPD i, per tant no hi hauria inconvenient, des del punt de vista de la protecció d'aquest dret, a la comunicació pretesa.

Per altra banda, l'article 2.3 del mateix RLOPD disposa que les dades relatives a *"empresaris individuals"*, sempre que s'hi faci referència en la seva qualitat de comerciants, industrials o naviliers, també s'han d'entendre excloses del règim d'aplicació de la protecció de dades de caràcter personal. Ara bé, la interpretació que es faci d'aquests supòsits del RLOPD no ha de contradir el que es pugui desprendre de l'LOPD i, per tant, s'ha de fer una interpretació restrictiva d'aquest precepte per tal d'evitar que determinats supòsits de tractament de dades de caràcter personal quedin fora del control de la normativa de protecció de dades. I així ho ha manifestat aquesta Autoritat en diversos dictamens, com ara el CNS 16/2008, CNS 16/2009, i CNS 62/2015.

Partint d'aquesta premissa, el supòsit previst a l'article 2.3 del RLOPD, que queda fora del règim de protecció de dades, cal entendre'l referit exclusivament als empresaris individuals que tenen la condició de comerciants, industrials o naviliers (o a les persones físiques que actuen en nom d'aquests), i només quan les dades de l'empresari individual s'utilitzin en un context que podríem qualificar com estrictament professional. Per tant, *a sensu contrari*, quedaran subjectes a la LOPD i al RLOPD, entre d'altra normativa, les dades personals referides a professionals liberals, a empresaris que no tenen la condició d'empresaris individuals, o bé que, tenint

aquesta condició, no es poden encabir en cap de les tres categories esmentades, això és, comerciants, industrials o naviliers, o les dades s'utilitzen en un àmbit que no és l'estrictament professional.

Pel tal de determinar l'aplicabilitat del llistat de l'article 2.3 del RLOPD caldrà veure si l'activitat de serveis de camping, s'inclou en el que genèricament es pot considerar com *"activitat comercial"*, motiu pel qual caldrà tenir en compte la normativa sectorial.

D'acord amb l'article 1 del Codi de Comerç:

> *"Son comerciantes para los efectos de este Código:*
> *1º. Los que, teniendo capacidad legal para ejercer el comercio, se dedican a él habitualmente.*
> *2º. Las compañías mercantiles o industriales que se constituyeren con arreglo a este Código."*

L'article 3 del Codi de Comerç disposa que:

> *"Existirá la presunción legal del ejercicio habitual del comercio, desde que la persona que se proponga ejercerlo anunciare por circulares, periódicos, carteles, rótulos expuestos al público, o de otro modo cualquiera, un establecimiento que tenga por objeto alguna operación mercantil."*

L'article 6.3 de la Llei 3/1993, de 22 de març, bàsica de les Cambres oficials de Comerç, Indústria i Navegació disposa que:

"Artículo 6 Pertenencia a las Cámaras y censo público de empresas

> *3.Se entenderá que una persona natural o jurídica ejerce una actividad comercial, industrial o naviera cuando por esta razón quede sujeta al Impuesto de Actividades Económicas o tributo que lo sustituya."*

D'altra banda, la Llei 14/2002, de 27 de juny, de les Cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Catalunya i del Consell General de les Cambres, disposa en el seu article 16.1 que:

> *"Són electors de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació les persones naturals i jurídiques, amb independència de llur nacionalitat, que* ***exerceixen una activitat comercial, industrial o naviliera*** *en el territori espanyol, en els termes establerts per l'article 6 de la Llei de l'Estat 3/1993, i que tenen establiments, delegacions o agències en l'àmbit territorial de la cambra respectiva, quan per l'activitat corresponent estiguin subjectes a l'impost sobre activitats econòmiques o a l'impost que el substitueixi."*

Per la informació que ofereix la mateixa SGAE en el seu escrit, en aquest cas, es demana informació sobre el local situat a la carretera c-35, km. 67 identificat per la mateixa SGAE com a càmping. Es tracta per tant, d'una activitat comercial subjectes a l'import d'activitat

econòmiques, amb el seu corresponent epígraf d'acord amb el que estableix el Reial Decret Legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, pel qual s'aproven les tarifes i la instrucció de l'IAE, també té l'epígraf corresponent del CNAE, així com també forma part de l'àmbit d'actuació de les Cambres oficials, com es desprèn clarament, per exemple, de la Resolució IUE/348/2010, de 8 de febrer, de convocatòria d'eleccions per a la renovació dels òrgans de govern de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Catalunya i del Consell General de les Cambres (DOGC 5568, de 16.02.2010).

Així, i atès que l'article 2.3 del RLOPD es refereix estrictament a empresaris individuals que són professionals dels àmbits comercial, industrial i navilier, i atesa la naturalesa de les dades que es sol·licita, identificació dels titulars de la llicència d'obertura del local identificat com a càmping, així com la seva data d'obertura o inici de l'activitat, per tant, dades vinculades estrictament a aquesta activitat, es pot concloure que aquestes dades no es trobarien protegides per la normativa de protecció de dades personals.

Ara bé, fins i tot en el cas que no resulti d'aplicació la normativa de protecció de dades personals, no es desprèn d'això, de forma automàtica la possibilitat d'accedir a la informació sol·licitada, atès que tractant-se d'informació en poder d'una administració pública, hi ha altres normes que s'han de tenir en compte.

IV

D'entrada, l'SGAE cita com a norma que podria justificar l'accés a la informació, l'article 43.1.e) del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC), i l'article 18.1.e) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases del Règim Local (LRBRL) i per tant, cal fer-ne referència en aquest informe. Ambdós articles preveuen un dret *"dels veïns"* a ser informat, prèvia petició raonada, i a dirigir sol·licituds a l'Administració municipal en relació amb tots els expedients i documentació municipal, d'acord amb el que disposa, entre d'altres, l'article 105 de la Constitució, el qual, recordem, disposa que la llei ha de regular l'accés dels ciutadans als arxius i registres administratius.

No sembla doncs que aquesta normativa pugui justificar *per se* l'accés a la informació en qüestió per part del representant de l'SGAE, atès que ambdós articles citats es refereixen a un dret que s'atorga exclusivament als veïns d'un municipi, condició que, per la informació de què es disposa, no es dóna en el cas que ens ocupa.

Dit això, escau assenyalar en relació amb la referència que l'SGAE fa als articles 35.h) i 37 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (LRJPAC), que aquesta Llei ha estat derogada per la disposició derogatòria única, apartat 2, de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), en vigor des del 2 d'octubre de 2016.

Pel què fa l'accés dels ciutadans a la informació pública, als arxius i registres de les administracions públiques, la LPAC, estableix en el seu article 13:

"Article 13. Drets de les persones en les seves relacions amb les administracions públiques.

Els qui, de conformitat amb l'article 3, tenen capacitat d'obrar davant les administracions públiques, són titulars, en les seves relacions amb elles, dels drets següents:

(...) d) A l'accés a la informació pública, arxius i registres, d'acord amb el que preveu la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i la resta de l'ordenament jurídic."

El títol I de la Llei 19/2013, regula la transparència de l'activitat pública, dedicant específicament el seu capítol III a regular el dret d'accés a la informació pública.

D'acord amb l'article 12 de la Llei 19/2013, *"todas las personas tiene derecho a acceder a la información pública, en los términos previstos en el articulo 105 de la Constitución Española, desarrollados por esta Ley. Asimismo, y en el ámbito de sus respectives competencias, serà de aplicación la correspondiente normativa autonómica."*

En el mateix sentit es pronuncia l'article 18.1 de la Llei del Parlament de Catalunya 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

La documentació sobre la qual l'SGAE demana informació a l'Ajuntament, relativa al titular de la llicència d'obertura d'un local i a la seva data d'obertura o d'inici de l'activitat, té la consideració d'informació pública (art. 13 de la Llei 19/20013 i 19 de la Llei 19/2014). Certament, la possibilitat d'accedir a la informació no es pot produir d'una manera automàtica i generalitzada, sinó que cal analitzar prèviament si concorre algun dels límits previstos a la mateixa llei de manera general (art. 14 de la Llei 19/2013 i 21 de la llei 19/2014) i de manera específica el límit consistent en la protecció de dades de caràcter personal (art. 15 de la Llei 19/2013 i 23 i 24 de la Llei 19/2014).

Ara bé, tenint en compte el que s'acaba d'exposar, sobre el no sotmetiment a la normativa de protecció de dades de caràcter personal de la informació relativa a comerciants que s'empri en contextos estrictament professionals, no sembla que pugui ser d'aplicació el límit derivat de la protecció de dades de caràcter personal.

Això sens perjudici, que d'acord amb l'article 31 de la Llei 19/2014, quan la informació sol·licitada pugui afectar drets o interessos de tercers, identificats o fàcilment identificables se'ls atorgarà un termini de deu dies per a que puguin fer les al·legacions que considerin oportunes.

D'acord amb les consideracions fetes en aquests fonaments jurídics en relació amb la consulta plantejada per un Ajuntament sobre si la cessió de les dades dels titulars de la llicència d'obertura d'un local destinat a "càmping" i les dates d'obertura o inici de l'activitat, a la Societat General d'Autors i Editors podria suposar una vulneració de la legislació de protecció de dades personals, es fan les següents

Conclusions

L'article 2.2 i 2.3 del RLOPD disposa que el Reglament no és aplicable als tractaments de dades referides a persones jurídiques, i que les dades relatives a empresaris individuals, quan

hi facin referència en la seva qualitat de comerciants, industrials o naviliers, s'han d'entendre excloses del règim d'aplicació de la protecció de dades de caràcter personal.

La naturalesa de les dades que es sol·licita relativa a la identificació dels titulars de la llicència d'obertura d'un local destinat a "càmping", i les dates d'obertura o inici de l'activitat, fa referència a dades vinculades estrictament a la seva activitat, i per tant, aquestes no es trobarien protegides per la normativa de protecció de dades personals, motiu pel qual la legitimitat de la comunicació d'aquestes dades ha d'analitzar-se a partir d'altres normes.

Barcelona, 24 de novembre de 2016